

РЕШЕНИЕ

№ 5815

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11819** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП).

Образувано е по жалба на П. Б. С. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-005016 от 09.10.2025 г. издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. б) ЗДВП е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят – П. Б. С., излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 4 и 5 АПК.

Твърди, че в случая тестът послужил за прилагане на мярката е фалшиво положителен, поради което се позовава на резултатите от кръвните изследвания, които моли да бъдат взети предвид при постановяване на съдебното решение.

Прави искане оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът – полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, след като обсъди доводите на жалбоподателя, и провери оспорения акт с оглед на правомощията си по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.10.2025 г., около 00:55 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. „511-

та“ към [улица], П. Б. С. е управлявал лек автомобил „С. ДС3“ с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост.

При извършена полицейска проверка водачът е тестван с техническо средство ДРЪГ ТЕСТ 5000 с инвентарен номер ARKD-0049 с поредна проба № 171 извършена в 1.45 ч. на 09.10.2025 г., което е отчело положителен резултат за „Канабис 25“. Издаден е талон за медицинско изследване № 144469. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 4656020/09.10.2025 г. за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 ЗДвП.

На 09.10.2025 г., въз основа на съставения АУАН е издадена процесната ЗППАМ № 25-4332-005016, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. б) ЗДвП е приложена ПАМ – прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство е представен Протокол за химикотоксикологично изследване рег. № U-788 от 28.01.2026 г.

Заповедта е връчена на 23.10.2025 г., а жалбата срещу нея е подадена на 03.11.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 АПК, срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на л. 26 е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 1.3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР, в рамките на обслужваната територия, са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. На основание законната делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г., е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква а) и т. 6 ЗДвП, сред които полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, секторите „Охранителна полиция“ в районните полицейски управления при СДВР и отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

Процесната заповед е издадена от Р. Б. Н., който съгласно приложената по делото Заповед рег. № 513з-9568/2024 г. (л. 18) е оправомощен да осъществява контролна дейност по ЗДвП. Длъжността му е в обхвата на посочената в Заповед 513з-6400/07.07.2023 г., поради което съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от материално и персонално компетентен орган. Ето защо възраженията в жалбата в тази насока са неоснователни.

Заповедта е обективирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по смисъла на чл. 59, ал. 2 АПК и чл. 172, ал. 1 ЗДвП - в същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ.

В случая, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. б) ЗДвП, цитирана като правно основание за издаване на процесния акт, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство“ с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда

и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година; действието на принудителната административна мярка се прекратява, когато превозното средство е конфискувано или отнето в полза на държавата.

Безспорно е, че направената на жалбоподателя проба с техническо средство ДРЪГ ТЕСТ 5000 е отчела положителен резултат за „Канабис 25“. Не се спори, че жалбоподателят е дал по надлежния ред кръвна проба за изследване в лечебно заведение.

В конкретния случай от приетия по делото Протокол за химикотоксикологично изследване с рег. № U-788/28.01.2026 г. се установява липса на употреба на наркотични вещества или техни аналози в предоставената кръвна проба. По аргумент на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, приложима на основание чл. 174, ал. 4 ЗДвП, при химико-токсикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв, като употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба. Без значение в конкретното производство е, че в пробата от урина на П. С. е установено наличието на наркотично вещество, след като законодателят изрично е определил, че именно резултатите от изследването на кръвната проба са определящи при преценката дали водачът е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества.

Следователно в случая не са налице материалноправните предпоставки по чл. 171, т. 2а, б. б) ЗДвП за законосъобразно прилагане на процесната принудителна административна мярка.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК, установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Нови факти от значение за делото могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти.

В конкретния случай от приетия по делото Протокол за химикотоксикологично изследване категорично се установява липса на употреба на наркотични вещества или техни аналози в предоставената кръвна проба. Това обстоятелство, съчетано с факта, че жалбоподателят е изпълнил полицейското предписание и се е явил своевременно в лечебно заведение за даване на проби, изключва наличието на материалноправните предпоставки за прилагане на процесната ПАМ.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005016 от 09.10.2025 г. издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ към Столична

дирекция на вътрешните работи.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 ЗДВП.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪД

ИЯ: